Hiç

Bir insanı unutmak, bir insandan vazgeçmek, bir insanı hayatından sonsuza
kadar çıkartmak zorunda kaldınmı hiç? Hani ölmüş gibi, hani uzatsan da elini
tutamayacağını bilmek gibi, her an kapından içeri gülümseyerek gireceğini
bekleyip ama aslında hiç gelemeyeceğini de bilmen gibi. Ne zor şey değil mi
ölmediğini bilmek ama ölmüş gibi ulaşılmaz olması artık o insanın sana, ne
kadar katlanılmaz bir gerçek değil mi sen hala bu kadar sevgili iken?
Özlemek, bu kadar özlemek, etini kemiğini yakarcasına özlemek çok kötü değil
mi? Bu kadar özleyip onu görememek, ona dokunamamak, onu işitememek artık
sonunun "Pi" hali değil mi? Biliyorsun değil mi? ne kadar umutsuz bir
arayıştır o, kalabalık caddede geçen binlerce yüze bakmak belki bir kez daha
görebilmek için o yüzü, belki biraz önce geçti bu kaldırımdan diye düşünmek,
belki şu an arkamda yürüyen insanların içinde bir yerde demek, belki tu an
üzerimdedir gözleri diye paranoyalar yaşamak ne zordur değil mi? Ne kadar
eritir insanı farketmeden. Sende biliyorsun değil mi bunları.
Bir sinema koltuğunda sende iki kişi gibi oturdun mu hiç? hiç iki kişi gibi
zevk aldın mı bir konserden yalnız başına. Güzel bir kafe keşfettiğinde,
güzel bir film seyrettiğinde, güzel bir şarkı dinlediğinde güzellikleri
oranında eksik kaldıklarını hissettin mi paylaşamadığın için onunla. Bir
barın kalabalığında hiç yarım vücudunla sallandın mı ortada? Hiç iki kişilik
beyninle yarım insan olabildin mi? Baktığında aynana sadece yüzünün bir
yarısını gördüğün oldu mu hiç?
Sana hayatındaki en büyük yoksunluğu yaşatandan nefret edemediğin zamanlar
oldu mu hiç? Gözünün içine baka baka kolunu bacağını kesen bir insanın
yüzüne sevgi dolu bir gülümseme ile bakabildiğin zamanlar oldu mu hiç?
Hayatta inandığın bütün değerlerini altüst eden birisine aşk şiirleri
yazabildin mi? Onu içinde korumanın seni yok etmek olduğu zamanlara feda
oldun mu hiç?
İçinde ağlayan çocuğa umut şarkıları söyleyemediğin, özlemini, susuzluğunu,
açlığını gideremediğin zamanlar oldu mu hiç? Kanayan yarasını gördüğün ama
merhem olamadığın zamanlar. Gücünün hani o tanrısal gücünün bir çocuğun
ağlamasını susturamayacak kadar olduğunu gördüğün zamanlar oldu mu hiç?